

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Til Arlichinos Forfatter!

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Til Arlichinos Forfatter!", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Aarhus Universitet, Det Teologiske Fakultet. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1808_86-txr-shoot-idm174.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Typografi

De tidligste numre er trykt i én spalte. I oktober 1805 gik man over til at trykke i to spalter.

Klummen måler ca. 166 × 151 mm.

Bladhovedet, som udfylder hele klummens bredde, angiver titel, årgang og nummer. Derpå følger udgivelsesoplysninger. Under Werfels redaktion var rækkefølgen: udgiver, trykkested, trykkeri og dato. Soldin overtog ansvaret i begyndelsen af 1810, men i de første måneder nævntes redaktørens navn ikke. Derefter blev kun "Boghandler S. Soldin" nævnt og omtalt som udgiver, forlægger og (fra marts 1816) redaktør. Fra 1814 oplyste bladhovedet om den kongelige tilladelse til at forsende avisen med brevposten.

Hver ny artikel begynder efter en skillestreg, ofte en dobbeltstreg. Overskrifter og bladhovedet opererer med forskellige skriftgrader; ellers bruges der i reglen kun én skriftgrad. Indtil april 1809 blev artikler og digte som regel sat med større skydning end nyhedsstoffet og fodnoterne. Derefter fik artikler og nyhedsstof samme (moderate) skydning, mens fodnoter fik mindre skydning. Digte beholdt som regel den store skydning. Fodnoter er indvist i teksten med en asterisk og en højreparentes: *). Fodnoterne adskilles fra brødteksten med en ekstra skydning og fra 1817 også med en kort skillestreg.

Skriftsnittet er fraktur. Antikva bruges ved fremmedsprog samt signaturer på offentlige bekendtgørelser. Spatiering bruges til fremhævelse; i redaktionelle artikler anvendes der før 1810 i sjældne tilfælde en større skriftgrad til fremhævelse af enkelte ord i brødteksten (fx 5. årgang, nr. 8, 7. november 1807, sp. 117 f.).

Artikler, digte og lignende bidrag før nyhedsstoffet indledes indtil 1822 som regel med uncial.